

**Marek Gedl, Jan
Chochorowski, Renata
Kisza, Krzysztof
Kaczanowski, Elżbieta Gleń**

Kietrz, pow. Głubczyce. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 8, 60-61

1974

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KIETRZ, pow. Głubczyce
Stanowisko 1

Instytut Archeologii Uniwersytetu Jagiellońskiego
w Krakowie

Badania prowadzili doc. dr Marek Gedl, mgr Jan Chochorowski, mgr Renata Kisza, przy współudziale ekipy antropologicznej: dr Krzysztof Kaczanowski i mgr Elżbieta Gleń. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1956 roku. Cmentarzysko kultury łużyckiej z III i IV okresu epoki brązu oraz z okresu lateńskiego, cmentarzysko kultury celtyckiej z okresu lateńskiego, groby i ślady osady neolitycznej.

Prace prowadzone w zachodniej części stanowiska, w obrębie najstarszej części cmentarzyska kultury łużyckiej. Zbadano łącznie 191 obiektów archeologicznych /nr 2570-2760/. W przeważającej większości były to niewielkie groby ciałopalne popielnicowe lub bezpopielnicowe jamowe, zaliczane do wczesnej fazy kultury łużyckiej i datowane na III okres epoki brązu. Groby wyposażone były w ceramikę i w drobne wyroby brązowe, a niekiedy w paciorki szklane. W kilku wypadkach, obok siebie, w obrębie jednej jamy, ustawione były po dwie lub po trzy popielnice. Odkryto też dziewięć grobów ciałopalnych bezpopielnicowych, założonych w dużych jamach /o długości 2-3 metrów/. W grobach tych, przepalone kości rozsypane były na dnie trumny drewnianej, ustawionej pomiędzy czterema słupami wkopanymi w dno grobu. W grobach tego typu znajdowano obok wyrobów brązowych, typowych dla III okresu epoki, także pojedyncze naczynia charakterystyczne dla wczesnej fazy kultury łużyckiej. Groby pierwotnie nakryte były nasypami kurhanów, które z biegiem lat uległy całkowitej niwelacji. Świadczą one o długim przeżywaniu się niektórych tradycji kultury przedłużyckiej /mogiłowych/ we wczesnej fazie kultury łużyckiej.

Na północnych peryferiach wczesnołużyckiej części cmentarzyska odkryto kilka grobów ciałopalnych popielnicowych pochodzących już z IV okresu epoki brązu. Natomiast na zachodnich krańcach stanowiska zbadano kilka grobów ciałopalnych popielnicowych zaliczonych do schyłkowej fazy kultury łużyckiej /schyłek okresu halszackiego i początku okresu lateńskiego/. Odkryto też cztery groby ciałopalne /dwa popielnicowe i dwa jamowe/ z okresu lateńskiego, wyposażone w ceramikę wykonaną przy pomocy koła garncarskiego i w żelazne lub brązowe ozdoby celtyckie. Zapewne także z kulturą celtycką należy powiązać pozostałości czworobocznej budowli, po której zachował się rów fundamentowy i jamy po słupach. Jest to już piąty tego typu obiekt zapewne o kultowym charakterze.

Zbadano też kilka jam i dwa paleniska, związane zapewne ze starszą od cmentarzyska osadą neolityczną. W jednej z jam, na palenisko, wrzucone zos-

tały zwłoki ludzkie. W wypełnisku jamy znaleziono drobne wyroby krzemienne. Natomiast brak ceramiki nie pozwala na ustalenie przynależności kulturowej owych obiektów. Odkryto też szkieletowy grób, wyposażony w naczynie i wyroby kamienne, krzemienne i kościane, zaliczony do kultury ceramiki sznurowej. Jest to już drugi pochówek tej kultury tu odkryty.

KRAKOW-BARYCZ
Stanowisko III

patrz
neolit

KRAKOW-BIEŻANOW GAJ
Stanowisko XII

patrz
neolit

KRUSZA ZAMKOWA, pow. Inowrocław
Stanowisko 3

patrz
neolit

LGÓW, pow. Jarocin
Stanowisko 3

Muzeum Regionalne
w Jarocinie

Badania prowadził mgr Ryszard Grygiel /autor sprawozdania/ przy współudziale mgr Eugeniusza Czarnego. Finansowało Muzeum Regionalne w Jarocinie. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcinieckiej.

Stanowisko 3 położone jest w południowo-zachodniej części wsi Lgów, bezpośrednio przy drodze z Dębna do Żerkowa, na niewielkim, piaszczystym wzniesieniu od północy opadającym w stronę łąk. Badania miały na celu zabezpieczenie przed dalszą, głęboką orką, najbardziej zagrożonego wyćinka osady. Wykop o wymiarach 15 x 5 m założono w centrum rozrzutu leżącego na powierzchni materiału ceramicznego. W wyniku przeprowadzonych badań zaobserwowano następującą stratyografię stanowiska.

- warstwa I /humus/, powstała współcześnie w wyniku intensywnego nawożenia, niszcząc częściowo strop warstwy kulturowej /warszawa II/; miąższość do 0,20 m.
- warstwa II, jasnobrunatna, silnie spiaszczona próchnica z zawartością niewielkiej ilości węgla drzewnych; miąższość do 0,20 m
- warstwa IIa, powstała w wyniku spływu części organicznych warstwy II w podłoże piaszczyste /calec/; miąższość do 0,25 m
- calec, jasnożółty piasek.